

SAYI 1 . MAYIS 2021

MOLA.

TURİZM, EĞLENCE VE HİZMET İŞÇİLERİ SENDİKASI BÜLTENİ

Yeni Bir Sendika ve
Yeni Bir Ses Olarak MOLA

Nasıl Bir Sendika
İnşa Etmek İstiyoruz?

2021 1 Mayıs Direniş
ve Mücadele Günü Olacak

Kadınlar
Her Yerde

Motokurye
Ölümleri

Part Time İşçilik:
Öğrenciler

www.tehis.org

1

GÜVENCELİ İŞ VE YAŞAM İSTİYORUZ!

**işçiler
birlikte
güçlü**

YENİ BİR SENDİKA VE YENİ BİR SES OLARAK MOLA

İş cinayetleri, iş kazaları, geçim sıkıntısı derken, zaten yeterince ağır ve kötü olan çalışma şartlarına bir de pandemi gibi bir etmen eklenince, işçinin, emekçinin ödün verecek bir hali ve sesini çıkarmaktan, örgütlenmekten başka yolu kalmadı. Özellikle pandemi süresince, artık dayanacak gücü kalmayan, umutsuzluğa, çaresizliğe kapılan insanlar hayatını sonlandırdı,. Kimi bireysel olarak bir şeyler yapmaya çalıştı, kimiye bizim gibi bir araya gelerek sendikal mücadelede ya da dayanışma platformlarında bulundu. Biz de özellikle turizm, eğlence ve hizmet sektöründeki işçiler olarak bir araya gelerek TEHİS'i kurduk ve şimdi yayın organını hayata geçirdik.

Asgari ücretin bile altında çalıştırılan bizler. Türkiye'de azımsanmayacak kadar çok işçi asgari ücretin bile altında çalıştırılıyor. Bunun yanında sigortasız çalıştırılan, kayıt dışı olan yüzlerce hatta binlerce işçi var. Buna bir de var olan şartlardan daha kötü şartlarda çalıştırılan göçmen işçiler de eklenince, durumun vahameti daha iyi anlaşılacaktır. Covid-19 salgınına yakalanma riskinin en yüksek olduğu sektörde çalışan bizlerin sağlığı, tümüyle patronların insafına, keyfine bırakılmış durumda. Çarkların dönmesi için, göstermelik tedbirlerle çalışmaya zorlanıyoruz. İş yerlerinde tuvaletleri ve müşterilerin temas ettiği başka her şeyi biz temizliyoruz, bulaşıkları biz yıkıyoruz, hastalıkla burun buruna çalışıyoruz.

Bizler bu ağır süreci birebir yaşıyoruz. Salgının iyi yönetilmemesi, bizim için kullanılması gereken fonların başka yerlere başka kişilere verilmesi, bunlar sürecin daha da ağırlaşmasına neden oluyor.

Sendikamız bugün açlığa mahkum edilmiş işçilere; çaresiz olmadıklarını, asla yalnız hissetmemelerini, işçilerin olan bu sendikayı sahiplenmeye ve büyötmeye davet ediyoruz. İşçi kardeşlerimizin borçlardan, umutsuzluktan, çaresizlikten intihar etmesini değil bu yolda bizimle beraber yürümesini kendi umudumuzu kendimizin yaratmasını istiyoruz. Sendikamız dayanışma ve örgütlenme ile bu umutsuzluğu dağıtacaktır.

Hem pandemiden önce hem de sonrasında emeğimizin, çalıştığımız zamanın kendisi değersizleştirildi, değersizleştiriliyor. Emeğimizin ve çalışmamızın bir değeri var. Sendikamız tam olarak bu değerdan hareket ediyor.

Bu sektörde birçok sorun var. Bunların başında; güvencesiz ve esnek çalışma, uzun mesai saatleri ve bu çalışma saatlerinin uzunluğuna rağmen ödenen düşük ücretler, keyfi işten çıkarmaların yaygınlığı, herkesin fazla mesai yapmasına rağmen fazla mesai diye bir ücretin olmaması geliyor. Sektörde genel olarak gerçek ücretin yerine asgari ücretten sigorta primlerinin yatırılması, sigortasız çalıştırılma ve kayıt dışılık, uzun mesai saatlerinden dolayı sosyal yaşamın olmaması, kültürel etkinliklere ve faaliyetlere katılamama ve insanın kendine bakması için zamanın kalmaması akla hemen gelen en temel sorunlar diyebiliriz.

Motorlu kuryelerin pandemi ile aşırı yoğunlaşan paket servisleri sırasında iş kazaları yaşamaları; öğrencilerin, ücretlerini çalıştıkları saat üzerinden aldıkları için asgari ücretin bile altında çalıştırılıyor oluşları gibi diğer önemli problemleri de sıralayabiliriz.

Sektörün içerisinde tekil gibi görünen sıkıntılar, tüm çalışanlar açısından geçerlidir. Bu sorunlar, sendikayı da kuruş gerektirilen örgütlenme ve sınıf bilincinin gelişmesi ile önenebilir. Lokal gibi gözöken birçok problem aslında sınıfın tüm kesimlerinin problemidir. Bu problemler, işçi sınıfın tüm kesimlerinin birleşik mücadelesi ile önenebilir.

İşçilerin hem bu sektörde hem de tüm sektörlerde bir araya gelip dayanışma içerisinde olmalarını çağırısını yapıyoruz. Önceliğimiz budur. Hak mücadelesi bugün bizler için yaşamsal bir hal almıştır. Çünkü açlık, yoksulluk ve hastalık tüm işçilerin en büyük problemidir. Tam da bu yüzden işçilerin kendi güçlerinin farkına ve bilincine varacağı ve gücünü örgütleyeceği komiteleri kurmaya ve sendikamıza güç vermeye çağırıyoruz.

Gelin beraber yol yürüelim diyoruz. Yola çıkarken de dediğimiz gibi 'İşçiler Birlikte Güçlü' bizler yan yana olduğumuz sürece her şeyin üstesinden gelebiliriz. Şimdi bu karabasan geceleri sendikal örgütlenmemizle, işçi meclislerimizle ve işyeri komitelerimizle dağıtmak zamanıdır. Şimdi 2021 yılını Turizm ve Konaklama işkolunda çalışan bütün işçilerin mücadelesini göstermenin zamanıdır.

NASIL BİR SENDİKA İNŞA ETMEK İSTİYORUZ?

Sendika; yüksek maaşlarla, makam araçlarıyla, üzerimizdeki takım elbiseyle yapılacak bir iş mi? Ya da sendikacılık bir iş midir? Bu sorulara toplu bir cevap vermek gerekirse; "Kesinlikle Hayır"!

Peki, emekçi sınıflara karşı uygulanan bunca haksızlığa, hukuksuzluğa rağmen neden sendikal mücadele yükselmiyor? Aslında cevabını başta vermiştik. Türkiye'de sendikal mücadele takım elbiseli "adamların" rahat koltuklar uğruna işçi sınıfını hiçleştirdiği, onları "aidatlardan" ibaret gördüğü bir alan olmuş durumda; elbette istisnai durumları gözetenek dile getiriyoruz bu eleştirileri ama bahsettiğimiz duruma verilecek o kadar çok örnek var ki, bu örnekler saymakla bitmez.

Ne zaman Türkiye'nin herhangi bir şehrinde işçi direnişi baş gösterse; ardından orada bulunan sendikaların, direnen işçilerin iradesini yok saydığına, direnişleri sattığına şahit oluyoruz. Bizler konumumuzu tam da böylesi bir durum karşısında belirliyoruz. Bizce sendikal mücadele; işçilerin sözünü söylediği, sorunlarını dile getirdiği, işyerlerinde yaşanan hukuksuzluklara karşı çıktığı bir mücadele aracıdır.

Bizler "Eğlence ve Konaklama" iş kolunda yıllardır birçok haksızlık ile karşı karşıyayız. Bu yaşanan haksızlıklar karşısında bugüne dek herhangi bir sendikanın bu alanda mücadele ettiğini, biz işçilere ses olduğunu maalesef göremedik. Bu yüzden, biz işçiler kendi sözümüzü söylemek, birbirimize destek olmak, "Birlikte güçlüyüz" demek için "Turizm Eğlence ve Hizmet İşçileri Sendikası"nı (TEHİS) kurduk.

"Neden sendika" ve "nasıl bir sendika" soruları son dönemde çokça tartışılan sorular haline gelmiş durumda. Bizler bu sorulara cevap vermek için fazlasıyla geç kalmış; ama bir o kadar da haklı talepleri bulunan sektör işçileriyiz. Turizm Eğlence ve Hizmet sektörü işçileri olarak yıllardır çalıştığımız kafelerde, barlarda, otellerde, restoranlarda; emeği sömürülen, çalışma saatleri belli olmayan, çok düşük ücretlerle çalışmak zorunda bırakılan, tacize-mobinge maruz kalan, hatta iş cinayetlerine kurban edilen insanlarız. Bu yüzden yaşanan bütün bu haksızlık, hukuksuzluk ve olumsuzluklara karşı bir arada olmak, birlikte sesimizi duyurabilmek, "Birlikte güçlüyüz" diyebilmek için sendikal olmamız gerektiğini düşünüyoruz.

Ancak "Yıllardır sendikacılık yapıyoruz" iddiasıyla sendikalarda koltuk işgal eden, sendika sözcüğünün içini boşaltan sarı sendika(cı)lar; sınıf mücadelesine ve sınıf örgütlülüğüne büyük zarar vermekteler. Bizler bu bilinçle, işimizin zor olduğunun farkındayız ve buna göre hareket etmemiz gerektiğini çok iyi biliyoruz. Nasıl bir sendika istediğimizi de yüksek bir sesle bulunduğumuz her alanda dile getiriyoruz. İşçilerin kendi örgütlerini kendilerinin yönetmesini esas alan, işçilerin kendi iradeleriyle kararlarını verdiği, insanca bir yaşam için her işçinin kendi bulunduğu noktada sesini ve sözünü yükselttiği bir sendikayı inşa etmek istiyoruz. Aynı zamanda bulunduğumuz sektör itibarıyla neşeyi, eğlenceyi, hayatın güzelliklerini örgütlediğimiz bir sendika örmeye çalışıyoruz. Çünkü sendikacılık sadece toplu iş sözleşmesi ya da saf bir direniş hali değil; aynı zamanda insanca yaşamın tohumlarını ekmeye çalışan, hayatı tüm güzellikleriyle yaşamamız gerektiğini örgütleyen bir mücadeledir.

KADINLAR HER YERDE

Kadınlar olarak yaşamın her alanında şiddete, cinsiyetçiliğe ve ayrımcılığa maruz bırakılıyoruz. Evde, sokakta, okulda ve fabrikalarda olduğu kadar turizm, eğlence ve hizmet sektöründe de taciz, ayrımcılık ve mobbing şiddeti devam ediyor. Bir kadının aynı iş yerinde çalışan başka bir erkek çalışana göre mobbinge maruz kalma oranı %75 daha fazladır. Kadınlar patrone, müşteriden, çalışma arkadaşından her an tacize ve mobbinge maruz kalma olasılığıyla her sabah işe gitmek zorunda kalıyor!

Kadınlar evlerde erkek egemen sistem içerisinde; baba, eş, abi baskısı ile mücadele ederken, işyerlerinde de kapitalizmin patriyarkal şiddeti karşısında mücadele ediyor.

Kadın istihdamının belli pozisyonlara sıkıştırıldığı ve çoğunlukla erkeklerin yönetici konumunda olduğu hizmet sektörü içerisinde; kadın bedenini metalaştırma yolu ile beden ölçülerinden giyim ve makyaja kadar her türlü konuda söz sahibi olduğunu düşünen patronlar ile karşı karşıya geliyoruz. Eğlence sektöründe de kadın bedeninin nesne konumuna getirildiği ve kadın bedeni üzerinden kâr elde etme girişimleri devam ediyor.

Kadınlar olarak taciz ve mobbingin yanı sıra cinsiyetinden kaynaklı aldığı ücretten yapacağı iş tanımına kadar ayrımcı bir davranışa maruz bırakılıyoruz. Erkek çalışanlara nazaran emeğinin daha çok yok sayıldığını ve işten ilk çıkarılanların kadın olduğunu pandemi döneminde bir kez daha görmüş olduk. Ayrıca işe alımlarda kadının evli olup olmadığından çocuğunun olup olmadığına kadar kişisel yaşamına dair soru girdabına sokularak istihdam oranının düşürüldüğü bir sistem ile karşı karşıyayız.

Her alanda kadın mücadelesini yükselten biz kadınlar sendika ile bu mücadeleyi daha da yukarı götüreceğiz. Kendimizi tacize, mobbinge maruz kalan kadın arkadaşlarımızın yanında, tacizcilerin de tam karşısında konumlandırılıyor. İşyerlerinde uğradığımız tüm haksızlıklarla mücadele etmek için, kadın mücadelemizi her alanda omuz omuza devam ettirebilmek için tüm kadın arkadaşlarımızı Turizm, Eğlence ve Hizmet İşçileri Sendikası'na (TEHİS) çağırıyoruz. Gelin beraber yol yürüyelim. Gelin beraber mücadelemizi büyütelim.

Yaşasın Kadın Dayanışması!

Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!

MOTOKURYE ÖLÜMLERİ

Geçtiğimiz bir yıl içerisinde 190 motokurye "hızlı sür" denilerek iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi. Bu sayı istatistiksel olarak her iki günde bir motokuryenin yaşamını yitirdiği anlamına geliyor. Bununla birlikte binlerce motokurye ise ağır veya hafif yaralanıyor hatta tekerlekli sandalyeye mahkum kalıyorlar. Bu yaralanmalar sonucunda motokuryeler haftalarca, aylarca çalışmadıkları için geçinmiyor. Pandemiden önceki sene 19 olan motokurye ölüm sayısı, pandemiyle birlikte hızla arttığını görüyoruz. Bu sebeple motokuryelik acilen yüksek tehlikeli meslekler grubuna alınmalıdır.

Türkiye'de resmi verilere göre 100 bine yakın motokurye çalışıyor gibi gözükse de kayıt dışı çalışanlar ile birlikte bu sayı yaklaşık 900 bindir. 900 bin işçinin çalıştığı bu sektörde yaşanan iş cinayetlerini ve kazalarını durduracağız. Bunun için mücadele edeceğiz.

Pandemi boyunca yaşamını yitiren ve yaralanan motorlu kuryeler; Bir savaşta yaşamını yitiren insanlar gibi ölüyorlar. Gözünü kar hırsı bürüyen patronlar, patronlara bu cinayetler için hiçbir yaptırım uygulamayan, moto kuryelerin yasalar yoluyla güvenliğini sağlamayan iktidar ve bir nebze de duyarsız davranan müşteriler yüzünden arkadaşlarımız ölüyor ya da yaralanıyor. Her gün işçiler üretimin hızına yetişebilmek ve ürünleri yetiştirebilmek için canları pahasına çalıştırılıyor.

Bunun en büyük sebebi patronların, hazırda bekleyen yüzbinlerce işsizler ve şu an çalışabilen işçiler üzerinden bir denge kurmalarından kaynaklanıyor. Patronlar; yüzbinlerce işçi işsiz durumda, siz en azından çalışabiliyorsunuz gibi bir mobing uyguluyor. Bu da işçilerin tüm riskleri almasına neden oluyor. Bu nedenle daha insani çalışma koşulları için taleplerimiz şunlardır:

. Gerçekçi olmayan teslimat sürelerini işçilere dayatan patronlara ve işletmelere yaptırım uygulansın, işletmeler denetlensin!

. Motokuryelerin çalışma koşulları ve hayatları yasalar yoluyla garanti altına alınsın, meclis bu konuda toplansın!

. Kayıt dışı işçi çalıştırmak suçtur! Bütün motokuryeler içingüvenceli ve sigortalı çalışma koşulları hayata geçirilsin. Kayıt dışı çalıştırılma ortadan kaldırılsın!

. Çiçek Sepeti, yemek Sepeti, getir vb. Uygulamalar aracılığıyla motokuryeler için uygulanan puanlama sistemi derhal kaldırılсын!

. Her motokuryenin sendikal haklara ulaşımı sağlansın!

Tüm işçi arkadaşlarımıza yaşadığımız bu zorlu süreçte tek çaremizin örgütlenmek olduğunu söylüyoruz. Gelin beraber yol yürüyelim diyoruz. Yola çıkarken de dediğimiz gibi 'İşçiler Birlikte Güçlü' bizler yan yana olduğumuz sürece her şeyin üstesinden gelebiliriz.

Motokuryelerin ve tüm işçilerin açlığa, ölüme ve hastalığa mahkum edilmediği, güvenceli yaşam ve iş istiyoruz!

HEP AYNI UZUN HAVA

Tam 1 yıldır Covid-19 önlemleri adı altında müziğe, müzisyene eğlence sektörü işletme sahiplerine kesilen acı reçete açık şekilde ortada. Pandemi döneminde müzik sektöründen gittikçe uzaklaşıp farklı sektörlerde çalışmak zorunda kalan müzik emekçisi sayısı gittikçe arttı. Pandemi'nin ilk günlerinden bu yana nedense ilk akla gelen hedef tahtası olup önü kesilen eğlence sektörü oldu. Peki ya suçlu ne idi?

Sermayenin çıkarını düşünen iktidar özel sektöre hiçbir şekilde müdahale etmeden çarklarının dönmesine izin verdi. Böylelikle sermayeye teşvik paketleriyle güvence verip, kendi ömrünü uzatmanın yollarını aradı, aramaya da devam ediyor. Müzik ve eğlence sektörü emekçileri boğaza kadar borca batmış durumda.

Borçların, geçim sıkıntısının verdiği psikolojik çöküş birçok müzik emekçisinin üzücü bir şekilde kendi hayatlarına son vermeleri ile sonuçlandı. Peki iktidar ne yaptı? Sermayenin çıkarını düşündüğü bu süreçte içinde hayatına son veren insanlar var iken, iflas eden binlerce esnaf var iken ne yaptı? İktidarın okuduğu hep aynı uzun hava...

SEKTÖR ADALETSİZLİĞİ VE KAPALI KAPILAR

Bizleri evlerimize kapatıp müziğimizden, geçim kaynağımızdan eden bizlere kuru ekmek yiyorsa fakir değildir diyen iktidar, altın tabaklar da yemek yiyerek zevki sefa ediyor. Geçinemediğini söyleyenler ise ya İNTİHAR ediyor ya da terörist ilan ediliyor. Bizlere reva görülen bu düzen ile halk yoksullaşırken, iktidar kapalı kapılar ardında kendilerinin değimiyle "ünlü müzisyen" olan kişilere yüksek rakamlarla konser verdirdi. Altlarında lüks arabalarla gezen bu kişilerin mi ihtiyacı var! Yoksa faturasını ödeyemediği için elektriği suyu kesilen bizlerin mi?

ÜNLÜ MÜZİSYENE KONSER, ÜNSÜZ MÜZİSYENE KAHIR, KANSER!

Ama artık yeter. Bu böyle devam etmemeli. Ölüm kaderimiz değil. Yoksulluk kaderimiz değil. Onurumuz ile yaşamak istiyoruz. Sadaka değil hakkımız olanı alabiliriz, bu mümkün. Tek ihtiyacımız olan şey birlik olmak. Emekçilerin kavgasını yükseltmeyi ancak örgütlenerek başarabiliriz.

PARTTIME İŞÇİLİK: ÖĞRENCİLER

Yaşadığımız ülkede kafe, restoran ve hizmet sektöründe çalışanların durumları ortadadır. Patron, devlet ve iktidar hiçbiri de biz öğrenci işçileri düşünmüyor.

Esnek çalışma saatleri adı altında güvencesiz ve sigortasız çalışma, uzun mesai saatleri, keyfi işten çıkarmalar, kalıcı ve sürekli bir iş güvencesinin olmaması gibi bir çok sorun ile karşı karşıyayız.

2020 yılının mart ayı ile birlikte başlayan pandemi süreci ve bu sürecin getirdiği kapanma, biz hizmet sektöründe çalışan işçileri bu güvencesiz koşullarda dahi olsa çalışmayı arar hale getirdi. Özellikle turizm, hizmet ve eğlence sektörünün en çok artı değer sağladığı, sömürdüğü alan ise genç, öğrenci işçi alanı.

Eğitim sisteminin yetersizliği ve geleceksizlik korkusu içinde hapsoldüğümüz yetmezmiş gibi, okuduğumuz şehirlerde barınma ve yaşama şartları göz ardı edilerek, kurulan kampüs düzeni ve maddi destek sağlanmaması öğrencileri okuldan arta kalan zamanlarda yaşamlarını idame edebilecekleri işlere yönlendiriyor.

Çoğu zaman parttime aranan işlerde de kapı genellikle turizm, eğlence ve hizmet sektörüne çıkıyor. Öğrencilerin bu alana olan mecburi yoğun yönelimi de sektöre rahat ve esnek bir sömürü kapısı açıyor.

Öğrencisin, ama bir yandan yarı-zamanlı işçisin. İşten çıktığında ya da çıkarıldığında tazminat alamıyorsun, hak iddia edemiyorsun. İşveren günlük paranı verir, ertesi gün seni çağırmayabilir.

Yedekte tutabileceği öğrenci işçi seçeneklerinin çok fazla olması, bu öğrenci işçilerin buradan elde edilen gelire bağlı yaşaması; sektörün öğrenci işçileri ucuz ve yeri çabuk doldurabilecek bir iş gücü olarak görmesine neden oluyor.

Çalıştığınız şehire göre saatlik ücret 5 ile 8 tl arası değişiyor. Şanslıysanız belki saatlik ücreti 9 veya 10 tl olan bir yerde çalışabilirsiniz. Bizler en iyi ihtimalle günde 10 saat çalışıyoruz ve alabileceğimiz en fazla ücret 80 tl oluyor. Bu paraları bize reva görenler marketteki fiyatlardan bir haberler sanırız. 10 saatlik iş süresini istediği gibi arttırabiliyor ve ek ücret ödemiyor, iş yerinde cinsiyetine ve yaşına göre uygulanan mobing, şeklini ve düzeyini değiştirse de varlığını koruyor. Bizler insanca şartlarda yaşabilmek için saatlik ücretimizin arttırılmasını ve bunun tarafsız kurumlar aracılığı ile denetlenmesini, parttime çalışıyor olsak dahi gün sayımıza göre sigortamızın yapılmasını istiyoruz.

Sektörün bir diğer sorunu olan kayıt dışı işçiler ile öğrenci işçiler, fiyat politikası kullanılarak birbirine kırdırıyor. Çünkü patronun elinde her zaman: "Bak bu fiyata çalışan adam var, işine gelirse" kozu kullanılarak, özellikle öğrenci işçileri daha da ucuza çalıştırıp günü kurtarma çabasına girilmekte.

Öğrenci işçilere sigorta yapmayan patronlar, pandemi döneminde de biz öğrenci işçilere sahip çıkmadı. Hiç bir şekilde devletten yardım alamadığımız gibi patronlarımız da bizlere sırtını döndü. İnsan onuruna yakışmayacak muamele görmek bizi derinden yaralıyor.

Özellikle üniversite öğrencileri olarak bizler, zaten okulumuzu bitirsek bile gelecek kaygısı, iş kaygısı yaşarken hali hazırda bir ekmeğe muhtaç olmak, hayat kavgasına başlamadan bizi tüketiyor.

Bizler bütün bu zorlu süreçleri tüm işçi ve öğrenci arkadaşlarımızla dayanışarak, örgütlenerek atlatabiliriz.

**Gelin birlikte
mücadelemizi büyütelim.**

2021 1 MAYIS DİRENİŞ VE MÜCADELE GÜNÜ OLACAK

Salgın sürecinde derinleşen ekonomik krizin faturası biz işçilere kesiliyor. Kamu kaynakları işsizlik fonundan patronlara pay edilirken bizlere açlık ve sefalet dayatılıyor. Salgını yönetemeyen iktidar iş yerlerimizi kapatarak “evde kal” ve “hayat eve sığar” naraları ile bizi açlıktan ölmeyecek ama insani koşullarda yaşamamanın da mümkün olmadığı şartlarda yaşamaya mecbur bırakıyor. Bu durum iktidara sormanın kaçınılmaz hale geldiği soruları ortaya çıkıyor. Evimize ekmek götüremediğimiz zaman hayat nasıl eve sığacak? AKP iktidarı 'lebaleb' kongre salonlarını doldururken bizim iş yerlerimiz ya kapatılıyor ya da kısıtlamalara tabii tutuluyor! İşsizlik tehlikesi ile karşı karşıya bırakılan biz işçiler kısa çalışma ödeneği, ücretsiz izin ya da hiçbir destek alamayanlar olarak belirlenen ücretle ya da ücretsiz evimizin kirasını mı faturasını mı yoksa mutfak giderlerini mi ödeyelim?

Bizim sektördeki sömürü çarkı pandemi ile birlikte daha da görünür olsa da pandemiden önce de zaten birçok sorunla karşı karşıyaydık. Güvencesiz ve esnek çalışma, uzun mesai saatleri ve buna karşı ödenen düşük ücretler, keyfi işten çıkartmalar ve sigortasız çalıştırılma bu sorunlardan ilk akla gelenler. TEHİS olarak ilk kez 1 Mayıs'a katılacağız. İşçi sınıfının direniş kültürü ve mücadelesi, bizim önümüzde muazzam bir deneyim olarak duruyor. Bu deneyimlerden dersler çıkaran, sınıfın kendi özörgütü olan sendikamız 1 Mayıs'ı varolduğumuz her alanda en güçlü katılım ve heyecanımızla kutlayacağız.

Kardeşler,

Sorunlarımızı, iş yerlerimizdeki sıkıntılarımızı, ekonomik açmazlarımızı, hastalığımızı, açlığımızı hepsini 1 Mayıs alanlarına taşıyacağız. Tüm bu problemlere çözümün direniş alanından geçtiğini, meydanlarda göstereceğiz. Pandemiye ve işsizliği en sert biçimiyle yaşayan bizler, açlığın, yoksulluğun ve hastalığın tek kaderimiz olmadığını, örgütlenerek ve gücümüzü büyüterek bu baskıları üzerimizden atacacağız.

Krizi bahane ederek az işçi çalıştıran ama bu işçilerin hızlı olmasını bekleyen patronlara karşı, üzerine bir de kaza olasılığı ile burun buruna çalıştırılan motokuryeler olarak TEHİS ile alanlarda olalım. İş tanımımızın olmadığı, her işe koşan baristalar, barmenler, garsonlar, aşçılar olarak TEHİS ile alanları dolduralım. Çalıştığımız yerlerde sürekli tacize maruz bırakılan kadınlar olarak TEHİS ile meydanlara katılımı sağlayalım.

Bizlere dayatılan güvencesiz ve esnek çalışmaya karşı, uzun mesai saatlerine karşı, iş yerlerinde yaşadığımız tacize ve mobbinge karşı 1 Mayıs'ta alanlarda taleplerimizi haykıralım.

Konaklama ve Eğlence işkolunda çalışan tüm işçileri Tehis saflarında 1 Mayıs'a katılmayı davet ediyoruz. Yeryüzünde yaşayan tüm insanları daha özgür ve eşit bir dünya kurmaya davet ediyoruz.

Yaşasın 1 Mayıs.